

Ömer Kara 4

- şiirler -

Yayın Tarihi:

05.05.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ömer Kara 4

Eserleri:

Ağır Yük

Atlas! ecel terleriyle taşıdığın dünya
Omuzlarımın talip olduğu yıldızlardan
Olimpos, Tanrı dağından güzel mi veya
Prometheus, Ahmet Yesevi'den büyük m?
Zorla bindirilen yük de haydi sırtından
Hiç inmesin istediğin Turan da yk m?

Ömer Kara 4

Ali ve Yusuf

elleri parçalanmış
beş işe, iki el
kafasını duvarlara
bir kuşa, iki taş
gönül gözü uykusuz
gönül gözü kan çanağı

aran Ali, Yusuf'u aran
diren Ali, zalime diren

diliyle mezar kazar,
elleriyle kuyu
yağmura yazar ağlar
sağanak sağanak
ya hicazdı söylediği
ya okudu suzinak

dövün Ali dünyaya dövün
sevin Ali, ukbada sevin

gömleğine sarılmış
dilinde bir dua
gökyüzüne bağırılmış
karanlığa: "vedduha"
kuyu sana darılmış
sabret Yusuf, az daha

kuyu Yusuf'um, dünya bir kuyu
uyu Yusuf'um, uyu da büyü

Ömer Kara 4

Ankara'ya Nazire

bu kelimeler,
bu ağızımda emzik gibi
geveleyip durduğum
bazen tek, bazen kendimle
uydurduğum
ikindin işportada tezgah açsam
uzun paltolarıyla koşturup duran
kış ibnelerine ve diğerlerine
lan nereye yetiştiniz? kimi yetiştirdiniz?
diye bağırısam soğuk soğuk

bu kelimeler,
bu Dikmen'e yokuş yukarı
yürürken söylenen ayıp sözler
herkesin içinden geçirdiğini
kafasına tak, tak, tak
çakıp durduğum sesler
karın doyurmazmış
ekmek için, aş için
sinmek mi gerek hep?
hep mi gariplik düşer
adama ve saire?
alameti korkağın
para, pul ve saire!

Ömer Kara 4

Arş ve Arz

Rahmet damlıyor bardağımın
İçine için için doluyor boşu
O bereket halinde Ulu Tanrının
Nurunun içimden kayboluşu
Kelime-i Tevhid'e mücessem
Sicim gibi yağmurlar yağışıp
Arştan ve arzdan mülhem
İkisinin arasında soğuşup
Yekpareden ayrılıp ve yeniden
Vahdete, ummanlara kavuşup
Yağmurlara dönük başım
Elimi kokutan is tek arkadaşım
Acziyetimle fikirleşip yenişip
Bir'i mabut, ikiyi dost, üçü haktan
Hanidir fikirler başımda gide yekten

Ömer Kara 4

Arz-ı Hâlim I.

Zerre-i miskal eser yoğ imiş merhametten
Vazgeçersem budur sebebi, ademiyyetten

En kolay istirhamın nedamet mi bedeli?
Uzaksa bir de istirham, adi keyfiyyetten

İltimas ol haktan caymaktır, bu değil arzum
Meyletmezdim hiç, uzak olaydım kifayetten

Arzum, müşkülüme uzanacak yardım eli
Nasıplenmişse inayetskâr, Divan-ı Hikmet'ten

Yüküm ağır, boynum bükük, bu yaptığım arzım
Hicap etsem nafîle, billahi zarurettten

Aynı başa, fazla iş; fazla işe, yarı aş
Yine bin şükür amma, ele baktık satvetten

Ömer Kara 4

Bir Garip Durum

Kırık dökük bir pikap
Dorsesinde musalla taşı
Hali bitap önünde terli başı
Bir şoför belki de ellidir yaşı
Dorseye yüklediği musalla taşı
Direksiyonu sallayan kendi naaşı
Kazandığı, kazanına yetmez maaşı
Radyo son ses açık, havada bir kaşı
Dikkat kesildi dinliyor molla arkadaşı
Şükür vazediyor molla, o bir kaşık aşı
Uç lokmada yiyor, fakat akıyor gözyaşı

Ömer Kara 4

Bir Maktulün Doğum Günü

kafamın arkasında kapı gıcırıyor
adamakıllı deliremiyorum da
ayak uçlarımda hudut çiziliyor
kutup değilim, meczup değilim
bir hayalet var yanibaşımda
kafamın arkasında kapı gıcırıyor
kadınlar düşüyor ütüsüz yakamdan
bir çocuk ağlıyor kadı köyünde
ağzında emzik, türkü dilinde

şu kapıyı kapat artık
olmadı aç ağzına kadar
ya yükseldim göğe değdi başım
ya da boka battım boğazıma kadar

Ömer Kara 4

İlan-ı Aşk

Apansız seviyorum seni
Düşüğüm rüyalarımından uyanır gibi
Ve büsbütün sana tutunuyorum
Sırtımı bir dağa dayanır gibi
Taş duvardandı kalbim şimdi
Elvanlara boyanır gibi
Hakir idi herkes ve her şey
Yalnız seni beğenir gibi
Denizler gibi, okyanus gibi öfkem
Buhar olup dağılır gibi
Yatsam bembeyaz göğsüne
Düşürsem uzansam yığılır gibi
Çelikten suretim isten nefesim
Bir kuru sözle kırılır gibi
Gidersen matem gelersen toy
Davullar çalıyor yarılır gibi
Sevgi öyle gülüm, sevgi
Akıllı adam işi değil
Sevgi su yakan yunan ataşı
Seviyorum seni delirir gibi

Ömer Kara 4

Kaftan

Örtün üstüme örtün, kan kırmızı bayrak
Öldür vatanım öldür, benden başlayarak
Bir kurşun sıkayım da, çıkayım bu çarktan
Felek bana kefen biç, namussuza kaftan

Ömer Kara 4

Kahraman Türk Hekimine

Türk Hekimi!
Yaşattığın öldürür seni;
Gençliğinin baharında
Saçlarını ağartan kalın ciltli kitaplar
Değil!
Yitip giden çağlar,
Bitmek bilmez firaklar
Değil!
Yaşattığın öldürür seni!
O kör eden ışığın altında
Kaşların çatık, gözün duvarda
Neşterle açıp, sonra sargılarla
Kapattığın, canına can kattığın,
Yaşattığın öldürür seni!
Fakat sen,
Şefkatine nefret gördüğün
İyi etmek için uğruna öldüğün
O alçağa kıyasen
Daha canlısın ölsem de
Şehitsin cephelerde
Kurşun yemesen de!
Mevzin sedye
Şüngün neşter,
Öldüren değil,
Yaşatan asker!

Ömer Kara 4

Kahramanmaraş'a Ağıt

Kepti bin asırdır berkittiğim damlar
Ezelde ŐimŐelttiđim ahirlik dağlar

Kitaplar yıkıldı, tuğla yerine
Canımı verirdim de her birine

Mürekkep kanadı, Şair adamdan
Bir mısra döküldü zahir edemden

Vah! Ne sağ, ne ölü: Maraş arafta!
Vah! Ağzıma çaput, başıma tahta

Ömer Kara 4

Karbeyaz'a

Seni gri duvarlardan sordum karbeyaz
Ankara'daydık üşüyordum sen gidince
Ezan sesine ağlıyordum Hacı Bayram'ın

Seni Allah'tan sordum karbeyaz
Ulu Cami'de ona bir güvercin uçurdum
Kirli ellerim semaya mahcup oluyordu

Seni Üsküdar'da erguvanlara sordum karbeyaz
Serin gölgesinde bir konağın, elini tutmuştum
Varlık hiç olmadı, o gün yokluğu unutmuştum

Bir söz vermiştik orada kör düğüm gibi,
İşte o gün geldi çattı gördüğün gibi!

Karbeyaz, günahsız gerdanına inciler taktım,
Karbeyaz, sana gözyaşımınla şiirler yazdım,
Karbeyaz, ver elini, kalk ayağa, eve gidelim,
Karbeyaz, tüm sayıları silelim, bir edelim
Karbeyaz, sen benden dökülen en masum şiirsin!
Karbeyaz, sen vatanım, yurdum, sen memleketsin!

Ömer Kara 4

Kör Bıçak

Kör bıçak görmez misin gün ışıdı
Tan attı, dün bitti, cesedi
Kerhen
Belki bir gün daha yaşadı
Can diye yirmi üç yıl taş taşıdı
Çünkü
Ana rahminden çıktı haşadı
Üç talakla rahmi boşadı

Diye düşünüp, baş kaşdı!

Ama bıçak, sağır bıçak, kör bıçak!
Bu iş seninle olmayacak
Bekle
Aşağı bakkal açtı açacak
Kim sana minnet edecek?
Tekli
Jilet almaya param yetecek
Ki o senden daha tez kesecek

Diye düşünüp, baş kaşdı!

Bakkal bu iyisinden değil mi?
Beğenmedim geçen verdiğini!
Dedi
Anlamasın istedi neden istediğini
Cebe attı elini, yokladı meteliğini
Kötü!
Bırakırlar kalan bir miktar eksliğini
De bakkala borçlu gittik iyi mi?

Diye düşünüp, baş kaşdı!

Çıktı evine sessizce kapısını açıp
Helaya girdi, koridordan dolaşıp
Bitsin
Boktan bir hayat, helaya düşüp
Bitsin! kanları lağıma karışıp
Aktı
Damlatan musluk gibi, şıp şıp şıp!
Ölmeyen var mı hiç savaşıp?

Diye üşüyüp, göz kapadı!

Ömer Kara 4

Kurban I.

sudan yoksunum,
tenim toprak kurusu
Safa'ya koşarken
yağmur kokusu
düzü tırmanmak
ya da inmek yokuşu
kum dolmuş
yavrumun eli aguşu

putlara öfkemden
kırdım kalbini
şirke vasıttır
tek bir bakışı
canını adadım
benimmiş gibi
vicdanımı kestim
beklerken koçu

şeytanın gözüne
bir taş attım
taş bana değdi
koç sana
koç sana değdi
taş bana

Ömer Kara 4

Mazide Kalmış, Kadim Bir Hatıra

Yarat bizi çamurdan, sudan, rayihadan
Ve vehmedelim aniden, senden, baniden
Gerçeklik daha tatsız, yalandan, bir hülyadan
Cennet daha mı hoş, sürgünümünden, dünyadan?

Yok bu sürgünde ümitsizce bakıp aradığım,
Burada yara var, kabuk var, hastalığım naçar!
En sevdiğimden, senden, bir lahzacık hatırladığım,
Secde-i sehvden dahi utanarak kalkmadığım!

Al! Al gerçeğin mazisine götür beni ey tek hatıram,
Dövse de, sövse de götür, var tanıdığım bir hatır,
O yoksa her gönül, gönül kanatır götür hatıram,
Sinemi genişlet, gövdemi arş-ı alâya yatır! Yatır hatıram!

Ömer Kara 4

Mundar

düşlerinde yükseldim, gerçekte düşüp
gün gibi doğuyla doğup, batıyla battım

çağ açacaktım yüzümü, gül yüzüne dönüp
bembeyaz ellerine kıpkızıl kına yakacaktım

şimdi kör mağaralarda adımları çağır
uçurum kıyısında bir türkü söyle

şimdi kibrinde kabrim, ağıtlar bağır
bir lambadan, imkânsız üç dilek dile

bu bıçaklar kör yârim, bıçaklar sağır
öldürmez sözün kadar bir hançer bile

yâr, bulutlara gözyaşımın yağmurlar ele
yâr, yaşatsan da sağ ol, ölürsem hele

sana kurban olayım
varsın mundar olayım

Ömer Kara 4

Müjdeli Çınar

Filizlenir, göverir taşar mı bu çınar?
Bu çınar tohumlarını toprağa saçar mı?
Bu memlekette kurudu cümle nebatat
Köklerini salar da çağlar aşar mı?
Eşer mi eken yeşersin diye?
Gölgesinde dinlenir mi akvam-ı beşer?
Sögüt'te bir rüyayla müjdelendin
O rüya belki yine seninle yaşar!
Dalların kökünle payidar olsun,
Dökülmesin ayazda yaprakların
Başın yükselsin semaya değin
Bir daha kurumasin toprakların!

Ömer Kara 4

Öfkemle Konuşma

Seni öldüreceğim
Şeni yavaş yavaş öldüreceğim
Önce anlamayacaksın ne olduğunu
Şaka sanacaksın, şaşakalacaksın
Geceyi boğan tan gibi boğacağım
Şafak gibi akıtacağım kanını
Ardından cam gibi bir öfkeyle
Karşında duracağım
Seni zehirleyeceğim,
İyileştireceğim sonra.
Sonsuza kadar sürecek bu
Teneşirde de nihayetlenmeyecek
Ben yıkayacağım seni kaynar sularla
Cesedine gülümseyeceğim buz gibi
Sevdiklerin senden şüphelenecek
Müşfik olacağım, müşkülüm
Düşkünüm, şaşkınım sanacaksın!
Şalağa yatacağım ulan!
İzbe sulara uyuyacağım
Bir an şüphe etmeyeceksin
Öldüreceğim seni!

Ömer Kara 4

Pehlivanın Kabrinde

Sanki bin yıldır medfun gibisin ne garip?
Silik hatıraların tozunu aldım geldiğimde
Çiğeri yırtan fabrika dumanından çıkıp
İçine gül diktiğin yağ tenekelerini bir de
Koca gövdenle askeri nizamda yürüyen
Oğlunla yaşıt dutun yemişlerinden yiyen
Karıncaların üstünden şefkatle atladığın
Şimdi boylu boyunca yattığın mermerde
Üstünde boyası çıkmış mısralarına bakıp
Senin söylediğin türkülerden söylüyorum
Samsun marşı çalıyor kafamda bir yerde
İstiklâl harbini hatırlıyorum, bir de seni
Atama rahmet okuyorum, köşede duran
Yağ tenekesini görüyor gülümsüyorum
O tenekeyle bu kez mezarındaki gülleri,
Gülleri suluyorum! Ne müphem şey bu!
Hatıralar su gibi, öyle busbulanık, derken

Bir dua duyuyorum, geçmiş seneden
İrkilip kabrine kulak veriyorum, ne der?
"Sen ulu mevlamsın yüce yaradan,
Senden gayrı sığınacak kimim var?"

Ömer Kara 4

Sekiz Cana

Bir göz evi dağ tutar,
Ova besler on devi
Ardından dağ devrilir
Ova kurur, ev keper
Bir kapı gün mavisi
Güz rengine boyanır
Ve dokuz yetim öksüze
Yüz musibet dolanır

Sayrı düşer biri
Civan yüzü kuru,
Ne kendi bildi sıhhati
Ne sekize inandırabildi!

Ömer Kara 4

Şair Başı

Ev ki dışı cennet, cehennemdir ii
Ev ki bir kişinin evini, terk eyleyişi

Kalp ki hiç ölmemiş, hâlâ payidar
Kalp ki lime lime, sanki rahnedar

Aş ki tatlıca yenir, yiyen keyiflenir
Aş ki taştan beri doyan sayıklanır

Eř ki iki sözünden biri şiir mısrası
Eř ki güldürmeyen bir yaşlı fıkrası

Baş ki akıl yükü, yandırır bile yaşı
Baş ki şair başi, içinde çakıl taşi

Ömer Kara 4

Uygun Adım Sayılacak

Bir kahpe çağ ki bu; mazi, mizansız!
Bir deli sevdâ ki bu; hazin, izansız!

Sesleniyor tarih garibe, kederi kader,
Çağırıyor: "Er ol, heder olana kadar!"

Bakıyor ki, haktan geliyor bu davet,
Öyleyse keyfiyete, güne veda et

Dövüştükçe düşüyor, yıldız omuzlarına
Haykırarak vuruyor, yaban domuzlarına!

Galebe alıyor cihana, mağrur muzaffer
Göğü kiskandırıyor yüzü, teşmil gazanfer

Bitmez şerden anlıyor ki, kahpe içerde
Dönüp asla rücu etse, onu da biçer de

Korkuyor bin asırlık düştten olmaktan
Zira zor diş sıkmak, başa sıkmaktan!

Ömer Kara 4

Uzamlara

Kafası yarık,
Yüzü yara bere içinde
Dirsekleri sıyrılmış,
Kalbi bilmem kaç kere
Putlar gibi kırılmış

Kabanı ıslak,
Bıyığı sarkık, yüzü asık
Omzunda dünya yükü
Damgalı sol bileği
Tam yirmi altı yaşında
Ve içindeki çocuk dışında
Sana kaç kere darılmış
Kerhen akli başında
Koşmaktan yorulmuş

Kokunla avut beni
Uzaktasın çağırمام
Düşersen tut beni
Bir kez daha dağılamam

Ömer Kara 4

Yitip Giden Aşklara Ağıt

Daha dizime yatırıp
Örüp beliklerini
Kör geceye eğilip
Bana söylediklerini
Hatırlayacaktım
Sonra kalkacaktım ayağa
Dimdik, öylece duracaktım
Bu kez seni sevdiğimi
Fısıldamayacaktım
Buz gibi ellerini nefesimle
Şu müteveffa,
Şu sağ ama ölü
Nefesimle ısıtır mıyım?
Kanayan ayağın çimlere
Değer mi yine?
Bu haldeyken ağladın mı
Diğerlerine?
Neden boynunda
Ölmek izi var?
Ya da geceliğinde
Beton tozu yâr?
Yittin ki ne yittin!
Ömrünün ortasında.
Gittin ki ne gittin!
Sonbaharın ertesinde.

Ömer Kara 4